[illegible]
[illegible]

וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו
איש אמתחתו׃ ויחפש בגדול החל ובקטן כלה
וימצא הגביע באמתחת בנימן׃ ויקרעו שמלתם
ויעמס איש על חמרו וישבו העירה׃ ויבא
יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו
לפניו ארצה׃ ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה
אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש
אשר כמני׃ ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה
נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך
הננו עבדים לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא
הגביע בידו׃ ויאמר חלילה לי מעשות זאת
האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי
עבד ואתם עלו לשלום אל אביכם׃ ס ויגש
אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר
באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך
כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם
אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן
וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו
לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורדהו
אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל אדני לא
יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃
ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תספון לראות פני׃ ויהי כי עלינו אל
עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו
שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת

עבד

אביו

ואוחיאו ואחיתו גבר ית טעניה
לארעא ופתחו גבר טעניה׃ ובלש
ברבא שרי ובזעירא שיצי
ואשתכח כלידא בטענא דבנימין׃
ובזעו לבושיהון ורמו גבר על
חמריה ותבו לקרתא׃ ועל יהודה
ואחוהי לבית יוסף והוא עד כען
תמן ונפלו קדמוהי על ארעא׃
ואמר להון יוסף מה עובדא הדין
די עבדתון הלא ידעתון ארי
בדקא מבדיק גברא די כותי׃
ואמר יהודה מה נימר לרבוני
מה נמליל ומה נזכי מן קדם ייי
אשתכח חובא בעבדך הא
אנחנא עבדין לרבוני אף אנחנא
אף דאשתכח כלידא בידיה׃
ואמר חס לי מלמעבד דא גברא
די אשתכח כלידא בידיה הוא
יהי לי עבדא ואתון סקו לשלם
לות אבוכון׃ **ויקריב**
לותיה יהודה
ואמר בבעו רבוני ימליל כען
עבדך פתגמא קדם רבוני ולא
יתקף רגזך בעבדך ארי כפרעה
כן את׃ רבוני שאיל ית עבדוהי
למימר האית לכון אבא או אחא׃
ואמרנא לרבוני אית לנא אבא
סבא ובר סיבתין זעיר ואחוהי
מית ואשתאר הוא בלחודוהי
לאמיה ואבוהי רחים ליה׃ ואמרת
לעבדך אחתוהי לותי ואשוי
עיני עלוהי׃ ואמרנא לרבוני
לא יכול עולימא למשבק ית אבוהי
ואם ישבוק ית אבוהי וימות׃
ואמרת לעבדך אם לא ייחות
אחוכון זעירא עמכון לא תוספון
למחזי אפי׃ והוה כד סליקנא לות
עבדך אבא וחוינא ליה ית
פתגמי רבוני׃ ואמר אבונא תובו
זבונו לנא זעיר עיבורא׃ ואמרנא
לא נכול למיחת אם אית אחונא

בגדול החל שלא
ירגישו שהיה
יודע בן היכן הוא׃
ויעמס איש
על חמורו בעלי
זרוע היו ולא
הוצרכו לסייע זה
את זה לטעון׃
וישובו העירה
מטרפולין היתה
והוא אומר העירה
עיר כל שהיא ולא
שלא היתה חשובה
בעיניהם אלא
כעיר בינונית של
עשרה בני אדם
לענין המלחמה׃
עודנו שם שהיה
ממתין להם׃
הא׳ מצא את עון
יודעים אנו שלא
סרחנו אבל מאת
הקב״ה נהיתה
להביא לנו זאת
מצא בעל חוב
מקום לגבות שטר
חובו׃ ומה נצטדק
לשון צדק׃
וכן כל תיבה
שתחילת יסודה
צד״י והיא באה
לדבר בלשון מתפעל
או יתפעל או
נתפעל או מתפעל
נותן טי״ת במקום
תי״ו ואינו נותנה
לפני אות ראשונה
של יסוד התיבה
אלא באמצע
אותיות העיקר׃
כגון נצטדק יצטבע
מגזרת צבע׃ ויצטיירו
מגזרת ציר אמונים
והצטיידנו
אותו מבתינו׃
מגזרת צדה לדרך׃

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ותניא שמולה [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

חסלת ויהי מקץ

[illegible]

ויגש ביחזקאל

ויהי דבר יהוה אלי
לאמר׃ ואתה בן אדם
קח לך עץ אחד וכתב עליו
ליהודה ולבני ישראל חבריו
ולקח עץ אחד וכתוב עליו
ליוסף עץ אפרים וכל בית
ישראל חבריו׃ וקרב אתם

אפך׃ מכאן אתה
למד שדבר אליו
קשות׃ כי כמוך
כפרעה חשוב
אתה בעיני
כמלך זהו פשוטו׃
ומדרשו סופך
ללקות עליו
בצרעת כמו
שלקה פרעה על